

PRESENTACIÓ

LA FLORESTA: SÍMPTOMA I ANOMALIA

Joan Subirats

Al mig de la Serra de Collserola. Entre tres municipis amb qui es relacionen, però amb dependències institucionals només amb un d'ells. Ple de casetes ordenades i desordenades, grans i petites, riques i modestes. Al mig de boscos i a pocs quilòmetres de la ciutat més densa d'Europa. Uns milers de persones que comparteixen serveis i que també comparteixen la manca de serveis. Dispersos entre mig d'arbres i viaranys i concentrats quan toca en uns pocs espais que ha calgut defensar i fer (re)viure. Unes que hi viuen perquè no volen les densitats de les ciutats i altres que tot i buscar formes alternatives de viure la ciutat, no volen acabar sent un d'aquells “suburbs” de les pel·lícules americanes on l'única relació que tens amb els veïns és el “bon dia” d'algun matí i el debat d'on acaba la finca de cadascú.

El relat que trobareu en aquest centenar de planes mal comptades, és un relat plural, divers, contradictori i complementari. Amb moltes veus i un mateix desig de seguir sent. De sentir-se formant part d'una realitat compartida amb altres. Defugint una Floresta aïllada, i evitant també la pèrdua d'una identitat pròpia i específica. Entroncar amb el passat, reivindicar el present que ha costat molt d'aconseguir, i mantenint la conjura que permeti seguir sent, diferents i al

mateix temps comuns. Únics, però similars. Únics ja que la Floresta té una trajectòria pròpia. Similars ja que s'ha volgut evitar que la diferència acabis generant aïllament i l'egoisme de les persones que no volen barrejar-se amb els problemes de tothom.

En el text hi ha aquella atmosfera rebel i contracultural dels anys 70, les tibantors i grisors del finals de segle, i la reviscolada popular i civil que comença el 2011. Un cant coral de demandes i neguits. Una llista de fites assolides i de desencisos inevitables. Les aspiracions dels tractes amb les institucions i el lent avenç en reivindicacions llargament perseguides. Reivindicacions llunyanes i objectius permanents. De nens i nenes a l'escola, de joves que busquen els seus espais, de grans que miren de seguir vivint i participant. En moltes coses la història de la Floresta aquí resumida podria ser la d'un altre barri de la conurbació metropolitana de Barcelona. Però en moltes altres el que aquí trobareu només ha pogut passar a la Floresta.

12

El relat és símptoma de que és important que en un moment de grans canvis, de grans sotracs i disrupcions en les formes tradicionals de viure, treballar i relacionar-se, convé fer balanç i saber qui som i d'on venim. Però també és una anomalia, ja que pocs barris tenen la capacitat de recollir aquesta escrit coral, ple de matisos, que evita les grans paraules i busca fer viure i reviuire el passat al servei dels reptes que tenim davant. Convido als lectors i lectores a anar més enllà dels detalls (tots ells importants i sucosos), per fixar-se amb les categories que es volen destacar: participació, convivència, compromís, cuidar-nos uns i unes dels i les altres, saber que sense preocupar-nos del que ens és comú no podrem gaudir del que ens és propi.